

gen gaar i Retning af at fabrikere og benytte mindre og mindre Maskiner, ikke at lægge den Familiefader, som benytter saadanne Smaamaskiner, flere Hindringer i Veien, end der er strengt nødvendigt. Der kan vistnok etableres en Forskjel i saa Henseende imellem dem, som benytte fremmed Arbeidskraft, og dem, der kun benytte deres egen Husstand. Det foreskriver mig ganske vist, at Grændsen af 10 Aar er sat saa lavt, at det ikke er rimeligt, saaledes som det ærede Medlem for Bornholm (Blem) gjorde det, at ante over denne Grændse, thi selv om en enkelt lille Dreng paa 8—9 Aar kan være saa fremmelig, at der kan betros ham et saadant Arbeide, er det dog overordentlig sjældent, at man bør benytte Børn under 10 Aar til farlige Maskiner, og en Grændse maa der jo være. Men som sagt lige overfor den Udvikling, der kan komme til at gjøre sig gjældende her i Landet lige saa vel som andre Steder, at man benytter meget smaa Maskiner, tror jeg nok, at man bør stille Familiefaderen lidt friere i saa Henseende, især da det hyppig kun vil være Smaating, det kommer an paa, nemlig at faae en Haandsækning eller Sligt af sine Børn. — Medens jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgtreds (N. Andersen), at naar det skal paalægges Arbeidsgiverne som Forpligtelse at asjureres deres Folk, vil jeg haabe, at det i hvert Fald ikke sker ved denne Lov, uden at meget omhyggelige Forarbejder ere blevne udførte. Thi der eksisterer, mig bekendt, ikke noget paalideligt Selskab dertil, og blot i Almindelighed at holde sine Folk asjurerede enten i et rent fingeret Selskab eller maaste i et udenlandst Selskab, kan være enten illusorisk eller overordentlig generende for den Paa-gjældende, saa at det bør overlades til Staten først at paase, at der er en saadan Indretning, til hvilken Enhver ikke blot kan betros sine Benge, men ogsaa være sikker paa at faae Forsikringssummen udbetalt. Der maa jo ogsaa sættes en bestemt Grændse for, hvor langt Ens Forpligtelse gaar. Hvem skal man paa Landet, hvor man den ene Dag bruger En og den anden Dag en Anden i sit Arbeide, holde asjureret? Det er jo bestemte Personer, som Assurance gjælder. Fyrbedere og Maskinister, som stadig færdes ved Maskinerne, kan man jo nok udpege, men som sagt, man kan jo hver Dag have forskjellige Arbeidsmænd i sin Tjeneste, og dem tror jeg, at man maa være betænkelig ved at sætte i alt for nøie Forbindelse med Loven. — Jeg vil endnu gjerne sige et Par Ord om Tilsynet.

Jeg er ingenlunde blind for, at det kan være behageligt og i mange Henseender praktisk at blive tilset af Folk af sit eget Fag; og at man paa Landet f. Ex. kan ønske, at Sogneraadsmedlemmer og Amtsraadsmedlemmer føre Tilsynet, skal jeg villig erkjende Rigtigheden af, ligesom det ogsaa i mange Henseender kan være hensigtsmæssigt for at forebygge alt for generende Fordringer. I saa Henseende kunde det imidlertid maaste være et Spørgsmaal, om der ikke kunde findes imellem Noget, der kunde tilses af Ens Lævnligste, Folk af samme Virksomhed som En selv, og Andet, som absolut maatte tilses af Statens Sagkyndige. Vi vide Alle af Erfaring, og det kan ikke nytte at skjule det, at naar man skal kontrollere hinanden indbyrdes, er det i de fleste Tilfælde en flap Kontrol, der udøves, og at end ikke Frygten for den Art af Fare, som kan komme fra Udebrande, der dog maa siges at kunne ramme en stor Mængde Menneker i samme Landsby, har kunnet bevirke, at Tilsynet med Brandanordningerne er, som det burde være. Jeg tror, at Enhver maa erkjende, at dette Tilsyn er overordentlig slapt i mange Tilfælde. Men hvor det kun gjælder om, at der skal paases Noget, som kun er til Fordel for visse bestemte Personer, der ere ved Maskinerne, uden at Samfundet i det Hele behøver at frygte for, at der skal flyde nogen Fare for det deraf, tror jeg særlig, at det er betænkeligt i mange Henseender at gaa over til et saadant lokalt Tilsyn alene. Der maa være visse Ting, som skulle tilses af, lad mig sige det rent ud, Embedsmænd, hvis Pligt og Opgave det er at sørge for, at Tilsynet bliver korrekt udført.

Blem: Jeg skal blot ganske kort tillade mig i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at gjentage, hvad jeg har sagt om § 4 angaaende Børns Benyttelse ved Landbrugsmaskiner. Det ærede Medlem er enig med mig i, at det mulig bør gjøres Forskjel paa, om Børnene hjælpe deres Forældre med Arbeidet, eller det er fremmed Arbeidskraft, man leier. Det var netop noget Dignende, jeg udtalte, at der er Forskjel paa, om Børn arbeide under deres Forældres Tilsyn eller under Fremmedes. Det ærede Medlem udtalte, at de ikke bør benyttes til Arbeide ved farlige Maskiner. Det kan jeg ogsaa være enig med ham i. De bør ikke benyttes f. Ex. ved Arbeide i umiddelbar Nærhed af Tærskemaskiner. Men hvad jeg sagde, var, at det var uheldigt, at der var en Bestemmelse om, at de ikke maatte arbeide ved nogensomhelst Landbrugsmaskine, hvad